

SIAŬBIT THE SOWER

Vialika-Litoŭski
(Biełaruski)
dvumiesiačnik

The Great-Litvanian
(Whiteruthenian)
bimonthly

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, New York, U. S. A.

Časapis Katalicka-Hramadzki

1964 Sakavik-Krasavik

Nr. 37 (7 h.)

March-April, 1964

~~~~~  
DZIELA ŚVIATA VIALIKODNIA REDAKCYJA ŻADAJE  
VIASIOŁAHA ALLELUJA!  
~~~~~



~~~~~  
DZIELA BIEŁARUSKAHA NARODNAHA ŚVIATA PRAHA-  
ŁAŠEŃNIA NIEZALEŻNAŚCI BIEŁARUSI, REDAKCYJA  
“SIAŬBITA” PIERASYŁAJE ŬSIM ČYTAČOM PAŻADAŃNI  
ŚČAŚLIVAJ, DA ŚPIEŠNAJ PRACY NA NIVIE NACYJANALNAJ  
I U ŻYĆCIU ASABISTYM!  
~~~~~

V I A L I K D Z I E Ń

Dwa światy na świecie — ad nivy da nivy:
Chrystos uvaskros! Nastupaje viasna!
Hlań śmieła, hlań volna szczęśliu, nieśczęśliwy,
I dalek k życiu z paniżeńnia i sna!

Hej, hej, na spatańnie vialikich dvuch światu
Śpiašecie supolna, chto Ź putach nia zhniũ!
Chaj ljucca-zyljucca ad chaty da chaty
Ź vadno Źsie hramady, Źsie ludzi Źsich niũ!

Vialikdzień! Vialikdzień! — ad nivy da nivy,
Zabyũ nie adzin z nas niadaũnyja dni,
A Źspomni, prypomni szczęśliũ, nieśczęśliwy,
Ab tych Źto Ź świtańni na wiek adyjšli, —

Źsie kostački tyja na honiach paparnych, —
Źyvych, Źto Ź biaspućci akućciem źviniać ...
Prypomni, daj słowa nia Źczegnuci marna,
Paćatuju spravu Źryć, rasŹryać!

Vialikdzień! Vialikdzień! — ad nivy da nivy,
Zavodzie baćkoũ svaich piesieńku syn.
Zirni-Ź, azirnisia, szczęśliũ, nieśczęśliwy,
I zaũtra na pole, da soch, jak adzin!

Dahetyl my płaćam, dahetul my stohniem,
Adviećnych nia moŹam pazbycisia Źłoz ...
Napierad, pa Źćasćcie! Chaj Źłoje Źsio drohnie,
Viasna ŹŹo na świecie, — Chrystos uvaskros!

**
*

JAN ŁUCEVIĆ

M O J K R A J

LaŹać tvaje honi — zahony
Stomilna na świecie, na biełym,
I Źalacca runiaj zialonaj,
I kolasam Źalacca Źpiełym.

Pavodkaju kociacca vody
Rućjoũ pamiŹ dołaũ i horaũ,
U chvalach pahodaj-niahodaj
Kupajućy nivy-razory.

Les-noć hamanista, Źumliva
Ź minuũŹćyny kazki Źładaje
I Źle ich daloka pa nivach,
Płakuća, ad kraju da kraju...

Spavityja pleŹniaju wioski
MiŹ pustak zasieli biaŹsilna,
ŹtuliũŹysia Ź cieni biarozki
Na wiećnym kurhanie badul-
nym.

A lud? ... Jon sahnunšysia chodzie
Pad nošaj žniamohi-pakuty
I, rojačy sny ab svabodzie,
Z dnia ũ dzień sam sabie kuje
puty.

Tak špiš, tak žyvieš mimachodam,
Moj kraj, jak ściapnaja ma-
hiła,
Z svaim niezavidnym narodam,
Z patuchšaj i słavaj, i siłaj.

***

Chrystusovaje Šwiatło

“Nichaj radujecca ziamla i a-
šviecicca vialikaj jasnaścij”
(Exultat).

1. “Było praŭdzivaje šwiatło,
jakoje ašviačaje čalavieka, pry-
chodziačaha na hety šviet (Jo-
an 1,9).

Usiu ziamlu ciomnaja noč pa-
kryła pa šmierci Zbaviciela. Noč
strachu, sumnieńnia, pryhniečań-
nia prychilnikam Zbaviciela. Pia-
kielnaja ciamnata, złość vorahaŭ
Zbaviciela, noč ciahi ludzkaj try-
umfavała, ale nie na doŭha. Chut-
ka nastupiła źmierkańnie nočy
piekła i ludzkaj złości. Nastupiła
najbolšaja noč, u katoraj Zbavi-
ciel pakazaŭ svaju moc nad piek-
łam, nad hrecham, nad samoj
šmierciaj, kali jak “Niabieskaje
šwiatło” ašviaciła usie stvareńni,
usie ludzkija sercy. “Nichaj radu-
jecca ziamla i ašviačajecca viali-
kaj jasnaścij”.

Z toj radaścij Ekklezija pry-
stupaj da šviatoy uračystaści. Via-
likadniavaj nočy, jak jaje ś. pa-
miaci Pius XII nanova, pavodle
Liturgii pieršych chryścijanskich
stahodździaŭ, nakazaŭ šviatkavać.
Biaremo učasćie pry pašviečańni
ahniu, Chrystusovaj švietłaści,
pry pašviačańni i zapalańni Via-

likadniavaj šviečki “Paschału”,
pry pryhožym himnie “Exsultet”,
prypaminajučy nam cudy i charas-
tvo Chrystusovaj švietłaści u
Chryście (Chroście) i trymanaj
asabista na pašviačańnie “Chrys-
tusovaj švietłaści”, pašviačanaj
šviečki. “Pryjšoŭ Jon na pašviad-
čańnie, kab šviedčyć ab švietłaści,
kab praz Jaho usie uvieryli” (Jo-
an 1,5). “A ciamnoty jaje nie a-
harnuli” (Joan 1,5).

Pryjšoŭ na ludzkaść hrech, na
šviet, a ž im piekła, ciamnota, zma-
hańni, ciarpieńni, duchovaja i fi-
zyčnaja šmierć. Čamu P. Boh da-
puściŭ niepasłuchmianaść, hrešny
upadak pieršych rodzičaŭ? Prab-
lema złoha, problema ciarpieńniaŭ
— zajmali i zajmajuć usie dakt-
ryny religijnyja i filozofičnyja u
historyi ludzkaści. Chrystus vy-
razna kaža: “Chto miłuje svaju
dušu, zahubić jaje, a chto nienav-
idzić svaju dušu na hetym švie-
cie, zachavaje jaje u viečnaje žyć-
cio” (Joan 12,25). Boh dapušča-
je złoha ducha i jahonuju ciamnotu
na ludzkaść, bo stvaraje dla jaje
ad viakoŭ vyžšejšy, daskanalšy,
ščašliviejšy šviet, jak šviet ziam-
ny. Jaho usiemahutnaść, usiemud-
raść i usiemilaść tvorać čalavieku

Niabiesnaje Karaleŭstva, ŭśvietłaść ludziam, jakaja u ciemnaści ŭświecić, a ciamnoty nie aharnuli jaje.

2. Božaha Syna, praŭdzivaj ŭśvietłaści, ŭśviet nie paznaŭ. "Pryjšoŭ da svajej ŭłasnaści, a svaje Jaho nia pryniali". Čalaviek iz svajej volnaj volaj razstryhaje, što choča vybrać, abo Božuju ŭśvietłaść, abo piakielnuju ciamnotu. Čelaje dačesnaje žyćcio čalavieka jość zmahańniem miž dobrymi i jasnymi, a złymi stychijami ciamnaty, stychijami śmierci.

Instynkt hultajstva, pažadliwaści cieła i pažadliwaści vačej, abo achvota zbavicca i adznačycca, abo instynkt pychi apanavańnia inšymi i kiravańnia imi — hety instynkt nikoli nia ŭśpieć. Časta nanośić bolesny šturčač, navat śmiarotny, kali na čas jamu nie spravicicca. Čhto miłuje svaju dušu dla hetaha ŭśvietu, zhubić jaje. — U hetym zmahańni na pomač čalavieku pryjšła Božaja miłaść, dajučy u Chrystusie Boha-Čalavieka, nia tolki prykład, ale i žyrało siły i łaski, katoraja jamu pamahaje adarvacca ad ciamnaty, pieramahčy jaje i asiahnuć pryznanaje jamu Karaleŭstva Niabieskaj ŭśvietłaści. "Voś taja noć, katoraja ciamnatu hrechu ŭśvietłaścij ahnistaha słupa razjaśniła, katoraja usich viernych u Chrytusa na celaj ziamli vyzvaliła iz ŭśvietavych paciahaŭ i ciamnaty hrechu i viarnuła łasku, dała im mahčymaść ŭśviataści" (Exsultet).

Noć jak dzień prajaśniela: Noć budzie mnie jasnaścij u razkośšach maich. ŭśviataść tej nočy vy-

karanić złačynstvy, pryviernić niavinnaść, ŭćvierdzić zhadu, padaść Karaleŭstva" (Ezultet).

U Chrystusovym Kryžy zazijała noć ludzkaści, adsunuła ciamnoty, azaryła celaje žyćcio čalavieka. "Słabaść ziamnaja, hałata materjalnaja, ciažkaja praca, ŭśsialakija ciarpieńni i sama, daheťul biazlitasnaja, napavajučaja stracham śmierć, u ŭśviataści Chrystusovaha Kryža, jaśniejje nadpryrodnym ŭśviatłom ŭśviahajučaj łaski, służyć da asiahnieńnia Niabiesnaha Karaleŭstva, stannucca snadździem u rukach litosnaj miłaści Božaj, jość bramami da viečnaha žyćcia: "Ja jość ŭśvietłaść ŭśvietu, čhto idzie za Mnoj, nia chodzić u ciamnotach, ale budzie mieć ŭśvietłaść žyćcia" (Joan 8, 12).

3. "Dyj viedajem, što tym, katoryja miłujuć Boha, paklikanym pa jaho pastanovie, usio pamahaje na dabro. Jezus Chrystus, katory pamior, ale i z umieršych paŭstaŭ, budučy pravaruč Boha, Jon zastupajecca za nami. Čhto-ž adlučyć nas ad miłaści Chrystusovaj? Hora, ci ucisk? Hoład, ci nahata? Niebiašpieka, praśledavańni ci śmierć? Ale usio hetaje pieramahajem praz taho, katory miłavaŭ nas" (Rom. 8, 28; 34-37).

U Kryży ŭśvietłaść apramianiajučaja našaje ziamnoje žyćcio, nadaje jamu nadpryrodnuju adznaku. "U Kryży našaje zbaŭleńnie. Heta noć, u katoraj Chrystus, razarvaŭšy lancyhi śmierci, pieramožca, pakinuŭ atchłań, ŭvajšoŭ u Nieba. Na ništo niezdaryla-sia-b nam naradzicca, kali-b nia

byli-b my adkuplenyja. O dziŭnaja nam łaska. Tvajho źmilavańnia. O nie paniataje palubieŭnie nas miłaścij, katoraja da adkupieńnia sluh svajho ułasna ha vydaŭ Syna" (Exultet). — Alleluja! "Vyznavajcie Pana, bo dobry: bo na vieki Jahonaje miłaserdzie".

(Ps.). — Uli u nas Panie ducha Tvajej miłaści, kab padsilenyja Vialikodnymi Sakramentami, u adzinstve i zhodzie praz Tvajo miłaserdzie zaŭsiody tryvali" (Malitva pa niešparach Vialikaj Suboty).

Ab Najśviaciejšym Sakramencie Aŭtara

1/. *Ab ustanavieńniu i istocie Sakramentu Aŭtara.*

Padobna jak u Starym Zapaviecie narod, prysutny pry achviarach, spażyvaŭ niejkuju časťku achviarnych daroŭ, tak i Chrystus pastaraŭsia ab toje, kab i Jaho achviaru moh narod spażyvać.

Pašla cudoŭnaha razmnožańnia chleba *pryro*k Jezus Izraelcam u Synahozie u Kafarnaŭm, što daść im pażyvać Jahonaje *Cieła* i pić Jahonuju *Kroŭ*. "Zapraŭdy, zapraŭdy kažu vam: šukajecie Mianie nie zatym, što bačyli cud, ale zatym, što jeli chleb i nasycilisia; pracujecie-ž nie dzieła jeży, katoraja znišćajecca, ale dzieła jeży, katoraja astajecca u wiečnaje žyćcio, jakoje daść vam Syn Čalaviečy, bo na Im paklaŭ piaćać Svaju Ajciec Boh. Jany-ž skazali Jamu: što nam rabić, kab rabić dzieły Bożyja? I adkazaŭ im Jezus i skazaŭ: Voś dzieły Boha: kab vy uvieryli u Taho, kaho Jon pasłaŭ. Jany-ž skazali Jamu: jaki-ž Ty daśi znak, kab my uvidzieli i pavieryli Tabie? što Ty čyniš? Baćki našyja jeli mannu na pustyni i nasycilisia, pavodle napisanaha: "Chleb z nieba daŭ im jeści!" (Ps. 77, 24). Jezus ža skazaŭ im: "Za-

praŭdy, zapraŭdy kažu vam: nia Mojšeš daŭ vam chleb z nieba, ale Ajciec Moj daje vam praŭdziwy chleb z nieba; bo chleb Boży jość toj, katory vychodzić z nieba i daje žyćcio śvietu. Jany-ž skazali Jamu: "Vučycielu! davaj nam zaŭsiody taki chleb". Jezus-ža skazaŭ im: "Ja jość chleb žyćcia; chto prychodzi da Mianie, nia budzie hałodny, i chto vieryć Mnie, nia budzie prahnuć nikoli". (Joan 6, 26-35). Kali nie chacieli vieryć Jahonym słovam, skazaŭ: "Kali nia budziecie pażyvać *Cieła* Syna Čalaviečaha, dy nia budziecie pić Kryvi Jaho, nia budziecie mieć žyćcia u sabie. Chto pażyva je Majo *Cieła* i pje Maju *Kroŭ*, toj maje wiečnaje žyćcio; a Ja jaho uskrašu u apošni dzień". "Majo *Cieła* jość praŭdzivym kormam, a Maja *Kroŭ* praŭdzivym napitkam". Čujučy Izraelcy, burčeli i razyšliŭsia. Hetaje abiecańnie vypaŭniŭ Jezus pry Apošniaj Viačery. Pieramianiŭ chleb u Svajo *Cieła*, a vino u Svaju *Kroŭ* i daŭ Apostołam da spażyvańnia (Mat. 26, 26).

Apostoły nia vidzieli pry spażyvańniu postaci *Cieła*, bo vyhlad (h.j. kolar, smak, zapach) zastaŭ-

sia niaźmienieny. Taksama nia vidziali stanu Kryvi, bo vyhlad vina nie zmianiŭsia. Tolki istota zmianiŭsia. Unutro jajka ptuški źmianiajecca u ptušku, chacia skarpina u ničym nie źmianiajecca (Šv. Tom. z Akv.).

Cieła i Kroŭ Chrystusa pad pastaciami chleba i vina zaviecca *Najšviaciejšym Sakramentam Aŭtara*.

Vidomy znak pradstaŭlaje nam navočnuju niavidomuju łasku. Chleb robicca praz zmiešańnie mielanych pšaničnych ziarniataŭ z vadoj i piečańnie u razpalanym żalazku, pradstaŭlaje umučanaje Cieła Chrystusovaje.

Chleb presny, biaz kvasu, uzmysłaŭlaje čystatu Cieła Chrystusovaha. Akruhľuju formu uskazvaje, što pad postacij jaho ukryty jość Boh, katory nia maje pačatku ni kanca (Hebr. 7,3). Vino, vycisnutaje z vinahradu uzmysłaŭlaje nam Kroŭ Chrystusa, katoraja vyplŭła ź Jaho Cieła. Damieška vady aznačaje ściślaje zlučańnie Božašci z čaľavieckaścij. Chleb i vino, (u šmatlikich haspadarstvach) uchodzić za hłaŭnuju pażyvvu ciełu. Pavučajuć nas, što Cieła i Kroŭ Chrystusa jość hłaŭnaj pażyvaj dla našaj dušy.

Havorycca “Sakrament Aŭtara”, bo miesca, na katorym ździejśniajecca i pierachoŭvajecca Sakrament, jość Aŭtar. — *Raztłumačeńnie*. Kažam “Najšviaciejšy Sakrament”, bo nia tolki daje nam łaski, jak inšyja Sakramenty, ale ukryvaje u sabie samoha Ducha łaskaŭ. “*Sakrament Miłaści*”, bo jość abjavam miłaści Chrystusa

da nas. “*Vartasny Skarb*”, bo z usich dabryniaŭ najdaražejšy. “*Niabieski Chleb*”, bo źmiašćaje miłaść Zbaviciela zychodziačaha ź Nieba. “*Chleb Anielski*”, bo robić nas padobnym aniołam. “*Vijatyk*”, bo jość padmacavańniem u darozie da vierašci. “*Hostyja*” značyć achviara. “*Eucharystyja*”, dar łaski. “*Božaje Cieła*”.

Miejscu u šviatyni, na katorym praistačajecca i pierachaŭvajecca Najšviaciejšy Sakrament Aŭtara nazyvajecca *Tabernakulum*. — Tabernakulum jość maleńki domik, katory zvyčajna znajchodzicca na siaredzinie Aŭtara. U katedralnych šviatyniach pry pabočnych aŭtaroch. Hety domik u siaredzinie pazałočany, a z vonku upryhožany devizami Najšviaciejšaha Sakramentu (kałasy, vinahrad, kielich, barančyk). *Puška* z komunikantami przykryta jedvabnym plaščykam. Heta aznačaje, što tam znajchodzicca Chrystus, ukryty pad pastacij chleba. Pierad Tabernakulum, abo z boku znajchodzicca šwiatło. Daŭniej była lampka z alivaj. U apošnich časach užyvajuć i inšaha paliva, a u niekatarych krainach navat elektryčnyja lampki. Takoje šwiatło мае prypaminać betlejemskuju zorku.

2/. Chrystus nazyvaŭ Najšviaciejšy Sakrament Aŭtara “*Tajnicaj viery*”, bo pieravyžšaje słaby naš rozum i tolki vieraj jaho razumiejem, a taksama, što jość probaj, dovadam i uzmocnieńniem našaj viery. — Chrystus ukryŭsia pad postaciami chleba i vina, kab *vyprabavać našuju vieru*, (vieru i jahonyja słovy). Kali-b vidzieli

vačyma Cieła i Kroū Jezusa i ta-
cy vieryli, to takaja viera nia mie-
ła-b zasłuhi. Za časou šv. Ludvika
u Francyi stašsia cud, bo usie vi-
dzieli u komunikancie švietłaje
małoje Dziciatka Jezus. Aznajmili
šv. Ludviku, a jon adkazaū: “Ja
zašsiody vieru: kali hety cud
stašsia, to tolki dla tych, katoryja
mała vierać”. Z druhoha boku nie
chacieū Chrystus paražać našych
vačej *majestatam svajej chvaty*.
Vid dobra słaūlenaha Cieła u nia-
biesnym źziañni, ašleplaū-by naš
uzreck, jak čalavieka ašlapłaje so-
načny blesk. Apostoły nie mahli
źniešci źziañnia Chrystusovaha
pry pieramienianiu na hary Ta-
bor. Upali na ziamlu i zakryli vo-
čy. Padobna i Mojšaš byū zmuša-
ny zakryvać vočy, kali jamu pa-
kazašsia Boh, jak ahoñ u razpa-
lanym kušcie.

Praŭdzivašć hetaj tajnicy pa-
ćvierdžajuć nastupnyja akalič-
našci:

1) Sam Chrystus kaža: “Heta
jošć majo Cieła”, “Heta jošć maja
Kroū!” Chto-ž-by ady jašće moh
sumnievacca? Chrystuś nie kaža:
“Heta azačaŭ majo Cieła”, albo:
“Heta budzie maім Ciełam”.

2) Ustanavieñnia Sakramentu
Aūtara było zavieščañniem (tes-
tamentam) Chrystusa, jak vyni-
kaje iz sloū pry pieramienie vina
u Kroū. U testamencie ŭzyvajecca
sloū jasnych biez zvarotaū vob-
raznych, kažnaje slova treba brać
“dasłoŭna”. Kali naprykłaд spad-
čańnik kaža: “Moj syn, Jan, atry-
maje moj dom”, to nihto nia
budzie dumać, što tut havorka ab
niejkim malavanym domie. Kali

ady Chrystus kaža: “Heta jošć
maja Kroū”, to nie havora piera-
nosna i hetyja slovy treba brać
dasłoŭna (Bell.). — Samy užo
ludzki *arhanizm* pieramienivaje
chleb i vino u cieła i kroū. Vinna-
ja hałuzka pieramienivaje daždža-
vuju vadu u vino. Pčoly pieratva-
rajuć soki kraskaū u miод. Ci-ž
ady Chrystus, mocaj svaich slovaū
nia moža pieramianić chleb u istotu
Svajho Cieła i vino u istotu
Svajej Kryvi? (šv. Alb. V.).
“Boh, katory ź ničoha moh nieš-
ta stvaryć, moža taksama źmianić
reč užo isnujućuju” (šv. Ambr.).
“Toj, katory ź ziamli vyvodzić
chleb, moža taksama z chleba
ździejsnić ŭłasnaŭ Cieła (šv.
Gaud.). — 4) U dadatku hetuju
tajnicu paćvierdžajuć šmatlikija
cudy, jakija Boh ździeiū u pracia-
hu stahodździaū i paćviardziū
svaju prysutnašć u Najšviaciej-
šym Sakramencie Aūtara. Isnujuć
praŭdzivyja pašviadčañni, što by-
li padziei: šviatyja Hostyi u via-
likich ahnioch nie spalivalisia;
što šviacili nadziemnym źziañ-
niem; z Hostyjaū vyciakała kroū,
kali šviatakrackija ruki ździekali-
sia; ukazyvašsia Chrystus u
Hostyi, jak jasnaja hałava Jezusa
z ciarninavaj karonaj. Heta vi-
dzieli nie adzinki, a šmat ludziej.
Šmat šviatych daŭžejšy čas žyli,
tolki pryjmajućy za pażyū Naj-
šviaciejšy Sakrament. Takimi by-
li: šv. Kataryna iz Sieny, šv. Ru-
ža Limanska, šv. Ludvina, dobra
słaūlenaja Anieła z Foligno, Ka-
taryna Emmerych. Apošnimi ča-
sami Terezia Neuman. šv. Paŭlus
kazaū, što chto pryjmaje šv. Ko-

muniju niahodna, dapuščajecca hrechu suproč Ciela i Kryvi Chrystusovaj” (1 Kar. 11,27). Nia mohby hetak skazać, kab u Sakramencie Aŭtara nia byŭ istotna prysutny Chrystus.

Praŭdzivycja chryścijanie ad pačatku i da apošnich časaŭ vieryli, što pad postaciami chleba i vina jość prysutnaje Ciela i Kroŭ Pana Chrystusa.

I hetak św. Aŭgustyn kaža: “Chrystus sam siabie piaściu na svaich rukach, kali vučniam Svajo Ciela padavaŭ”. Śv. Ambroży kaža: “Kali byli vyskazanyja nad chlebam tajničnyja słovy, užo z chleba stałasja Ciela Chrystusa”. Śv. Cyryl Jer. kaža: “Chrystus svajho času pieramianiŭ vadu u vino, moža ady i vino pieramianić u Svaju Kroŭ”. A na inšym miajsy adzyvajecca: “Kali sam Chrystus zapeŭnivaje nas, što heta jość Ciela Jaho. Čto-ž ašmielicca sumnievacca?” Dzielataho u pieršych stahodździach pahanie ačarniali chryścijanaŭ, kažućy: “jany zabivajuć dzieci, pasypajuć ich cieły mukoj i tak pażyvajuć”.

Adnolkava pad postacij chleba, jak taksama vina jość prysutny żyvy, cely i niepadzielnny jak Boh i čalaviek Chrystus.

Dzie jość Ciela abo Kroŭ Chrystusa, tam musić być i cely Chrystus. Chrystus nia moža užo druhi raz pamirać. Dziela taho nia moža Ciela Chrystusa addzialicca ad Kryvi, ani Ciela i Kroŭ ad dušy. Iz slovaŭ Chrystusa: “Heta jość Ciela Majo, katoraje budzie vydanaŭ” i “Heta jość Kroŭ Maja, katoraja budzie za šmatlikich pra-

litaja” vynikaje taksama, što pad postaciami chleba i vina jość prysutnaje żyvoje Ciela i żywaja Kroŭ Chrystusa, ady cely żyvy Chrystus. — Jak u małej źrency voka moža źmiaścicca cely kraja-vid, tak u małej Hostyi jość prysutny Chrystus; i to Chrystus u stanie uvielbianym, jak jość ciapier u Niebie. Z hetaha taksama vynikaje, što pażyvajućy *Hostyju*, nie patrabuje pić z kielicha, kab u cełaści pryniać Chrystusa.

4) *Chrystus jość prysutny u kažnaj najmienšaj čaścincy pieramienienaha chleba i vina.*

Dyk kali šviatar pierałamie Hostyju, to Chrystus jość u kažnaj čaścincy. Kali pierałamim magnes, to kažnaja čaścinka jość dla siabie paasobnym magnesam z polusami paŭnočnym i paŭdzionnym; padobna dzieicca iz ražbitym lusterkam. U kažnym paasobnym kavałku možam siabie vidzieć. — Mima taho adnak niama bolejš Cielaŭ Chrystusovych, tolki jość adno; a vypaŭniaje jaho Božaść Chrystusa, usiudy prysutnaha (Alb. V.). Ciela Chrystusa nie pabolšyvajecca praz pieramieniaŭnie, ani źmienšyvajecca praz pażyvaŭnie. “Padobna jak šviatło šviečki nia źmienšyvajecca, kali ad jaje zapalivajem tysiačy inšych, taksama nia źmienšyvajecca Ciela Chrystusa i miljony ludziej spażyvajuć” (Śv. Tom. z Akv.). Šviaty Andrej Apostoł skazaŭ prakonsułu Achai: “Štodzieŭ achviaroŭvaju na Aŭtary Bohu usiomocnamu i praŭdzivamu Niavin-naha Baranka Božaha. A chacia celaja hramada spażyvaje Jaho

światyje Ciela, to adnak Baranok achviaravany astajecca nienarušany i żyvy.

**

VIATYK MARŠALA GIARDINO

U Torino pamior maršalak Italii, senatar Ettore Giardino, kavalier najvyššaha orderu Annun-

ciaty, pravadyr vojska u časio 1-aj suśvietnaj vajny. Kali pryjmaŭ *Viatyk*, zahadaŭ, kab usie akružajučyja vajskaŭiki, vyjšli na spatkaŭnie Najśvieciejšaha Sakramentu z świečkami u rukach (Ryc. Niep., II, 1936).

* * *

MUŽNAŚĆ PRY DRUHICH

Zvaračyvać uvahu paduładnym, ślabiejšym... heta nia šuka. U hetym wypadku siły treba vyście-rahacca. Siła u takim razie nia budzie mužstvam, ale barbarśkaściaj, chamstvam. Da ślabiejšaha, paddanaha siła mužstva musić pryniać inšuju formu, ab katoraj budzie paźniej skazana. Tut havorycca ab mužstvie da vyšejšych, vialikich hetaha śvietu. Kali treba pakazać duchovuju siłu. Takim byŭ śv. Jan Chryściciel, kali u vočy Heradu skazaŭ: "Nie hadzicca tabie mieć žonki tvajho brata... i vyhavyryvaŭ usiakija jaho niahodnaści", jakija rabiŭ Herad. Pałażyŭ hałavu pad siakieru, ale nie pierapraŭsiŭ za upomnieńnie. Takim byŭ Elijaś prad karalom Achabam. Takim byŭ Pan Jezus prad faryzejami, zakonnymi dak-tarami i judejskimi kniaziami. Prasiŭ, upaminaŭ, hraziŭ publična, aź žyćciom zapłaćiŭ. Skazać praŭdu u vočy tym, ad katorych zaležym i katoryja mohuć pamś-cicca, jość zapraŭdnaj advahaj. Naturalna i pry takim zvaročvań-niu uvahi musiać siabroŭničać peŭnyja varunki, jak napr.: uz-

hlad na hramadzianskaje dabro, a nie na asabistyja razrachunki. Pavinna być nadzieja na dobruju skutkoŭnaść. Bazaźlivy tym, ad katorych zaležyć, u vočy praŭdy nie skaža. Tolki zavočy mocna budzie brachać. Tady mužski i advažny. Prad druhimi budzie nizka kłaniacca i udavać najlepšaha pryjaciela.

c/ Spracivicca fizyčnie macniej-šamu i zhinuć... jość mužstvam. Ale spracivicca duchova dla za-sad i zhinuć jość najbołšym mužstvam, bahatyrśvam. Jak vialikaje recha razyšlosia pa śviecie, kali Pius IX skazaŭ: "Nia možym". Jakaja siła i moc bje z prostych sloŭ rybaka śv. Piotra: "Nia mo-žym nie havaryć taho, što vidzie-li i čuli; bijcie nas, a my havaryć i vučyć budziem, bo bolej treba słuchać Boha, jak ludziej" (Dz. Apost. IV, 20; V, 29). Babilonski karol, Nabuchodonozor, kazaŭ zrabić załatoha bałvana na 60 sto-paŭ vysokaha i 6 stopaŭ шыrokaha. Vydaŭ nakaz, kab usie jamu pa-kłanialisia. I išli najbahatšyja pa-ny, uradaŭcy, sudždzi, kniazi i usie znatniejšyja z krajny, kato-

ryja byli na uradach pastaŭlenyja. Kłanialisia i padali na ziamlu prad bałvanom. Tolki 3-ch maładych Izraelcaŭ nie pakłanilisia. Byli paklikanyja praz karala. Jamu skazali: “Nia možam kłaniacca bałvanu, bo słužym Bohu”. — A pieršyja chryścijanie! Kab aca-lić žyćcio i być na vysokich uradach, było davoli spalić prad bałvanom akrušynu kadzidla, abo sałhać. Ale jak adzin adkazyvali: “Nia možam”. Katy vydumlivali usiakija muki i mučyli, a tyja ušciaž kazali: “Nia možam. My chryścijanie”. — Skazać časami “Nie”... vymahaje bolšaha muž-

stva, jak skazać: “Tak”. Kali u piatnicu biare achvota da miasa, nie kažny patrapić skazać: “Nie”. U siabrouštvie, kali i viesiała i šmat dobraha napitku, a čuje, što užo maje davoli, nie advažycca skazać: “Bolej nie mahu, bo užo maju davoli”. — Razkazyvaŭ adzin kapelan, katory byŭ na ruskim froncie. Raz kazaŭ jamu paŭkoŭnik zrabieć toje, što nie vypadała kapelanu. Toj pry aficerach pałku skazaŭ: “Hetaha zrabieć nie mahu i nie zrablu”. To ja ciabie zastrelu! Možycie. I pałkoŭnik ačvierazieŭ...

* * *

VATYKANSKI SABOR

Druhaja Sesija Vatykanskaha Saboru zakončylasia 2-ha śniežnia 1963-ha hodu.

Treciaja Sesija maje razpačacca 14-ha vierašnia u 1964-m hodziu i maje adbycca da 20-ha listopada 1964 hodu.

Na pieršaj i druhoj sesijach adbyłosia 70 zybrańniaŭ. Pad abradami mieli 17-cie dakumentaŭ. Ž ich 2 uchvalili. Adzin ž ich adnosicca da suudzielniańnia viernikaŭ pry adpraŭlańniu Baha-słužby (Imšy) i uvodžańni radavitych movaŭ u niekatarych imšalnych malitvach i sakramentalnych.

Druhi apisyvaje volnašć słowa i maralnyja abaviazki adkaznym ludziam u vialikich infarmacyjnych srodkach, jak: u prasie, rad-
dyja, televizii.

Ahałašeńnie Papy

Uradavaju formu ab hetych 2-ch dakumentach nadaŭ Papa Paŭlus VI, kali ahałasiiu Ekklezii i švietu za prava praz Sabor uchvalenyja.

U siaradu 4-ha śniežnia pašla Pontyfikalnaj Bohasłužby (Imšy) u Bazylicy šviateha Piotra uradava 2-ja Sesija začyniena.

PIELHRYMKA PAPY PAULUSA VI

Ad pabytu śv. Piotry, Papy nie adviedyvali Palestyny. Dabraach-votna, nijaki Papa nie apuskaŭ Italii ad 1804 hodu. I jašče nijaki nie padarožničaŭ samalŭtami.

U Izraelu i Jordanii pryhatavali Papie Paŭlusu VI-mu wielmi ura-

čystaje pryniaćcie. Ciažka było pa-licy i vojsku utrymać paradak.

Karaleŭskaje Pryniaćcie adby-łosia u Jordanii. Harmaty vystre-łami, dzieci kvietkami, narod dy-
vanami vyšćiełaŭ darohu, a sam karol pramovaj, u katoraj skazaŭ:

“Vitaju vialikaha lidera pry službie ludzkaści i supakoju”. Usiudy razściłali dyvany. Sotki fotografaŭ, reparcioraŭ i tysiačy ludziej, vyklikanych entuzyjzjam. Na placu prad damascenskaj bramaj u Jerozolimie pryjazny narod prarvaŭsia praz achronny kardon, akrużyŭ samachorŭ Papy i zablakavaŭ na 30 chvilinaŭ darohu. Pryvitalny homan byŭ tak mocny, što aź zaniepakoiŭ Izraelitaŭ. Tolki pa 30-ci chvilinach, vojska i palicyja ačyścili darohu.

U Bazylicy šviatoha Hrobu Papa adpraviŭ šviatuju Imšu. Pa Imšy uvajšoŭ u Hrob Chrystusa, kab parazmyślać niekalki chvilinaŭ. - *Bratarski pacatunak.*

Inšaja taŭpa narodu zablekavała uvachod u Bazyliku Usich Narodaŭ. Žaŭniery i palicyja byli zmušanyja ačyščać z ludziej darohu. U hetaj Bazylicy, pad kiraŭnictwam Papy, była adslužana Bohaslužba, u katoraj śpievali evangieleju u 6-ci movach. Pašla Bohaslužby, Papa prachodziŭ miż zaprošanymi pradstaŭnikami. Nahła adzin z pravasłaŭnych episkopaŭ staŭ na kaleŭni i pacaŭavaŭ pierścień. Papa pamoh jamu ustać i pacaŭavaŭ u abiedzvie ščaki. Heta mocna padaŭalaŭsia usim ludziam.

U Izraelu hramady byli bolejšdyisciplinavanyja, ale nia mieniaj pryjaznyja. U hałoŭnaj svajej pramovie u Betlejem, Papa pryzyvaŭ usich kiraunikoŭ švietu da supako-

ju, a chryścijanaŭ da adzinstva. Tutaka Sergant Shriver, dyrektor Korpusu Supakoju, padarožniujučy pa uschodnich krainach, asabista daručyŭ Papie piśmo prezidenta Johnsona, zaprašajučy na pryjezd u U.S.A.

Dvurazovaje Spatkaŭnie.

U druhim i trecim dniu Papa vioŭ pierahavory z patryjarcham Konstantynopola Atanagorasam. Taksama spatkaŭsia z patryjarchami Uščodu—Alexandryjskim, Marotyńskim, Jerozolimskim i Babilonskim.

Papa takža spatkaŭsia i z świec-kimi predstaŭnikami nie chryscijanskich religijaŭ, haspadarami krainaŭ, katoryja adviedaŭ. Imi byli Kiraŭnik Izraelskaha haspadarstva i Karol Jordanii Hussein, plamiennik Mahometa.

Na Placu šviatoha Piotry, hramada ludziej kala 75,000 asobaŭ aždydali pavarotu Papy. Papa ukažaŭsia na cavinu u vaknie svajho gabinetu, kab skazać: “Ja wielmi ščaśliwy, što pa doŭhich stalećciach, mieŭ mahčymaś abniać Patryjarcha Konstantynopalu. Miejma nadzieju, što heta budzie pačatkam pamysnaha plonu. Patryjarch ražvitaŭsia, kažučy: “Kažycie, što majem rabić. My hatovyja”.

Chodziać čutki, što Papa ciapier voźmicca da pryhatavaŭnia encyklikaŭ.

***

TYDZIEŃ STUDYJAŮ U ČYKAHA

U dniach ad 28 list. da 1 śn. 1963 h.adbyŭsia ů Čykaha Tydzień Studyjaŭ, ładžany što 2 hady adumysłovym kamitetam.

Tydzień Studyjaŭ — heta dakłady i dyskusii biełaruskich daślednikaŭ za apošnja hady, jak pradstaŭlajecca pałažeńnie biełaruskaha narodu, biełaruskaj navuki, jaki jość nastup Maskvy i supraciŭ narodu, a taksama jak dziejničaje biełaruskaja emihracyja.

Na apošnim Tydni Studyjaŭ byli 3 hałoŭnyja temy: a) 100 uhodki Paŭstańnia 1863 hodu pad pravadnictvam Kastusia Kalinoŭskaha; b) Nastup Maskvy na biełaruskiju

historyju, etnagrafiju, movu i nacyjanalnuju samabytnaść; c) Nacyjanalnaje vychavańnie moładzi na emihracyi.

Usie try temy byli detalna razvažanyja dy vyniesienyja adpaviednyja pastanovy.

100 uhodki Paŭstańnia 1863 byli adznačanyja taksama uračystaj AKADEMIJAJ, na jakuju skłaliŭsia: aficyjalnaja častka z referatam ab Paŭstańni i Kastusiu Kalinoŭskim i koncertnaja častka z udziałam salistych śpievakoŭ sp. sp. N. Hrade, A. Bruškievič i A. Hajrabietava pad kiraŭnictwam praf. M. Kulikoviča.

VYTYČNYJA TYDNIA STUDYJAŮ U ČYKAHA

ŭ sprawie nacyjanalnaha vychavańnia moładzi

Udzielniki Tydnia Studyjaŭ u Čykaha (28 list. — 1 śn., 1963), razvažyŭszy daśledčy mataryjał z praciahu 10 hadoŭ dziejnaści emihracyi ů kirunku nacyjanalnaha vychavańnia moładzi, staviać nastupnyja abahulnieńni i vytyčnyja na budučyniu:

1. Pašla druhoj suśvietnaj vajny na emihracyi apynułasja vialikaja chvala biełaruskaj emihracyi, u asnaŭnym baračbitoŭ za vyzvaleńnie Biełarusi z-pad maskoŭskaj niavoli. Mnohija Biełarusy pakinuli svaju Bačkaŭščynu zy svaimi siemjami, inšyja stvaryli svaje siemji ůžo na emihracyi, nie adychodziačy ad hałoŭnaj idei biełaruskaj emihracyi — praciahvańnia baračby za vyzvaleńnie Biełaruskaha narodu. Dziejnaść bieła-

ruskaj emihracyi za projdzieny paślavajenny peryjad dała paciašajučyja vyniki: biełaruskaje pytańnie i sprava vyzvaleńnia našaha narodu zraŭniałosia z padobnymi spravami inšych narodaŭ, jakija znachodziacca ů daloka lepšych umovach 1) dziela svajoj dziaržaŭnaj niezaležnaści ů časie miž suśvietnymi vojnami, 2) dziela bolšaj śviedamaści i družnaści ich emihracyi, 3) dziela vyrablenaha raniejšymi pakaleńniami viedama zahranicaj ich nacyjanalnaj sprawy.

2) Maładoje pakaleńnie biełaruskaj emihracyi apynułasja u ůmovach šparkaj denacyjanalizacyi, dziela nastupnych pryčynaŭ:

a) Niedastatkovaj stojkaści biełaruskich emihrantaŭ u vychavań-

ni svaich dziaciej u viedaŋni sva-
joj nacyjanalnaj movy i viedaŋ ab
Bačkaŋšćynie.

b) Dziela ahulnaha zachodniaha
niedastatkovaha razumleŋnia is-
totnych roŋnicaŋ miŝ Bielarusiaj
i Rasiejaj u vyniku zaputanašci
nazovaŋ, dzie “Russia” i “Byelo-
Russia” (White-Russia) nie vy-
klikaje istotnaj roŋnicy pamiŝ a-
biedŝvimi krainami. Adsiul mała-
doje pakaleŋnie ŧchilajecca, kab
papaš pad nazoŋ “Russia” dy im-
kniecca poŋnašciu ŧlicca z naro-
dam, siarod jakoha ŧyvie.

c) Dziela niedaacenki bielarus-
kaj movy našaj emihracyjaj u vy-
niku histaryčnaj varoŝaj traŋli
našaj movy susiedziami z zachadu
i zy ŧschodu, byccam bielaruskaja
mova “muŝyčaja”, “niahodnaja” u
kulturnych dačynieŋniach, ŧto
“hodnymi”, “kulturnymi” mavami
jošć rasiejaskaja i polskaja z sła-
vianskich movaŋ.

d) Dziela rašciarušanašci bielā-
ruskaj emihracyi, adsutnašci ŧ
mnohich asiarodkach bielāuskich
škołaŋ, maładniackich arhaniza-
cyjaŋ, adpaviednych časapisaŋ dla
moładzi, kniŝak i padručnikaŋ dla
nacyjanalnaha vychavaŋnia moła-
dzi na emihracyi.

3. Kab pieraadolić isnujučyja
pieraškody **TYDZIEŇ STUDY-
JAŮ** rekamanduje:

a) Kab bački ŧ chacie vučyli
svaich dziaciej bielaruskaj movy
i hutaryli ŧ imi ŧ hetaj movie dzie-
la dabra svaich dziaciej, bo bielā-
ruskaja mova, jak najčyšćiejšaja
slāvianskaja, daje koŝnamu adrazu
mahčymašć rozumieć usie slāvan-

skija movy i dyjalekty, čaho nie
daje viedaŋnie ŧsiakaj inšaj sła-
vianskaj movy.

Viedaŋnie bielāruskaj movy a
razam z hetym usich slāvianskich
movaŋ, patrebnaje našamu mała-
domu pakaleŋniu dziela vialikaj
sučasnaj roli slāvianskich naro-
daŋ u sušvietnym abšiahu, a tak-
sama dziela vyvučeŋnia historyi
i kultury ŧschodniaj Eŧropy.

b) Kab bački zaachvočvali sva-
ich dziaciej u siarednich i vyšej-
šych škołach vyvučać pobač ad-
noj zachodnia-eŧrapejskich movaŋ
(francuskaj, niamieckaj, anhiel-
skaj) bielāruskuju movu, jak
kluč da ŧsich slāvianskich.

c) Va ŧsich asiarodkach pasia-
leŋnia bielārusaŋ arhanizavać bie-
lāruskija dadatkovyja škoły z na-
vučaŋniem bielāruskaj movy, his-
toryi, hieahrafii i kultury bielā-
ruskaha narodu, a siarod bačkoŋ
pravodŝić zaachvočvaŋnie, kab pa-
syłali svaich dziaciej u hetyja
škoły.

d) Arhanizavać centralnuju ka-
respandencyjnuju škołu bielārusa-
viedy ŧ Amerycy dla ŧsich ŧada-
jučych pahłybić viedy ab Bielā-
rusi. U hetaj škole navučać bielā-
ruskaj movy, historyi, etnahrafii,
hieahrafii, ekanomiki, litaratury
i inšych navukaŋ, ŧviazanych z
vyvučeŋniem minulaha i sučasna-
ha Bielārusi.

e) Arhanizavać vydaviectva na-
vučalnaj litaratury dla moładzi,
jak padručniki adpaviedna da vie-
ku i viedaŋ navučalnych hrupaŋ,
dapamoŝniki i časapisy, nieabchod-
nyja dla chatniaha i školnaha na-

vučaŋnia.

f) U tych asiarodkach, dzie ũ publiċnych ţkołach vuċycca bol-ţaja kolkaţe biełaruskaj moładzi ũ parazumleńni zy ţkolnymi ũładami arhanizavaċ navuċańnie biełaruskaj movy, jak adnoj z zamieżnych movau.

g) Usie biełaruskija ċasapisy i hazety, usie ţviatary ũsich viera-

* * *

URAD U.S.A. AFICYJALNA SKANSTATAVAŬ, ŢTO KUREŃNIE TYTUNIU ŢKADLI VAJE NA ZDAROŬJE.

Ţto każa Rapart Kamitetu ExpertaŬ?

Kamitet parajańnia viarchoŭnaha lekara U.S.A., paklikany da daţledavańnia dziejnaţci nikatyny na ludzkoje zdaroŭje, pryłażyŭ aficyjalnuju piaċatku pad rezkim asudżeńniem kureńnia tytuniu.

Hałoŭnyja punkty matyvavańnia Kamitetu nastupnyja:

Papiarosy pryċyniajucca da paŭstavańnia raka u lohkich, kataru harła, raka puzyra i strava-voda, entyzemija (rozedma) lohkich, razbaleńnie sercavych pravodaŭ i naryvaŭ stravieniavych.

Lulki i cygary. Kurcy lulkaŭ i cygaraŭ mieniej narażajucca na vyżšej uskazanyja chvaroby, ad kurcoŭ papiarosaŭ.

Filtry nia majuċ nijakaha upłyvu na źmienţańnie dziejańnia nikatyny.

Kinieńnie kureńnia. Navat u siarednim vieku ŗżycia dadaje nadziei daŭžejšaha ŗżycia. Nيامa takich srodkaŭ, ani lekaŭ, kab pamahli kinuċ kureńnie. Treba tolki mieċ mocnuju volu.

Dabryńnia z kureńnia najbolţaja plantataram tytuniu. Ahułam

vyznańniaŭ pavinny spravie nacyjanalnaha vychavańnia moładzi paţviaciċ jak najbolţ uvahi, kab maładoje biełaruskaje pakaleńnie na emihracyi ũkluċyċ u rusło ţłuźby Biełaruskamu narodu i ja-ho vyzvaleńniu.

Chicago, 1 ţnieźnia 1963 h.

Tydzień Studyjaŭ

pramysłovaţe tytunu u U.S.A. da-je u hod 8 biljonaŭ dal. dachodu, daje rabotu 350,000 asobam. Apraċa hetaha, z pryċyny kureńnia majuċ dachody farmaceutyki, lekary, a pry ţmierci i ţviatary. Majuċ dachod z ahałaţeńniaŭ u ċasapisach, radyjach i televizijach. Krychu uspakajvaje umysłova chvor-rych "psychologiċnaja patreba". Aţukoŭvajucca tyja, katoryja dumajuċ, ţto pamahaje pry schudzieńni. Na heta nيامa lekarskich dokazaŭ.

Ţto paċaċ? Uradavyja pracauniki u Washingtonie pryjšli da pierakanańnia, ţto treba zaċaċ dziejańnie, kab acharaniċ narod ad skutkaŭ kureńnia. Raport uċonych, złoŷany z 150,000 ţlovaŭ. Badali praz 14-ċ miesiacaŭ i dajţli da vyvadu, ţto kureńnie velmi ţkodnaje. Dym z tytuniu ţkodny nيامa tolki kurcom, ale i druhim. Angielskija vuċonyja dakazali, ţto i sabaki kurcoŭ dastajuċ chvaroby raka.

Ale, pakulţto, uradavyja pracauniki nيامa majuċ inţšaha vychadu,

jak tolki rozpačać uświadamlaju-
čyja dziejaŋni dalejšych badaŋ-
niaŋ.

U *Kangresie*. Pajavilisia prapa-
novy kab na tytuniovych pačkach
byli vydrukavanyja infarmacyi,
jakuju škodu prynosić paleŋnie
tytuniu. Jakich chvarobaŋ mohuć
nabycca?

U Troy, Ohio, miejscavy što-
dzieŋnik *Daily New* aznajmiŋ, što
nia budzie prymać nijakich tytu-
niowych ahałašeŋniaŋ.

Kangresman *Harold Cooley* (D.
N. C.), padaŋ prapanovu vybu-
davać navukovaje asiarodździe u
mecie “Ab tytuniovaj škodzie”.
Jaho štat North Carolina jość ad-
nym z bolšych plantacyi tytuniu
u U.S.A.

* * *

ZA PRYŚŁANYJA PAŽADAŇ-
ni Kaladnyja i Novahodnija ščyra
dziakuju Usim nastupnym:

S-vu Abramčykam, Spadarom
Adamovičam, S-vu Akanovičam,
S-vu Budžkam, S-vu Daniłovičam,
S-vu Dasiukievičam, S-ni J. Gor-
don, S-vu Gavsiejevym, D-stvu
Hrynkievičam, S-vu Ivanoŋskim,
S-vu Jakubiszak, S-ni J. Kacha-
noŋskaj, S-vu Kushelam, S-vu
Markievičam, S-ru V. Mickieviču,
S-ru A. Mickieviču, S-ru M. Mic-
kieviču, S-ni T. Marcinkievičyncy,
Rev. D-ru De-nu M. Moskaliku,
Spadarstvu D-vu Nabagiezam,
S-vu Najdziukovym, S-vu T. H.
Pałanievičam, S-vu Panucevičam,
S-vu Paškievičam, S-vu Pituška-
vym, S-ru Robertu Patrie, S-ru B.
Prytyckamu, S-vu Rškievičam,
D-vu Romukavym, S-vu T. Sajka-

vym, Jaho Exc. Č. Sipoviču, Rev.
J. Hermanoviču, S-vu Siergiejevi-
čam, S-vu Strečeniam, S-vu Ste-
paniec, S-vu Shustavym, S-vu Tru-
savym, S-vu Tulejkavym, S-vu
Piotroŋskim i B. z švecyi za slo-
vy: “Šmat asabistaha i hramadz-
kaha ščascia Vam i supracouŋikam
“Siaŋbita”. 16. 12. 63.

**

ŠČYRA DZIAKUJU za achvia-
ry na “Siaŋbit” nastupnym: S-ni
Raisa Holak za \$5, S-ru Dokurno
za \$5, D-ru N.N za \$5, S-vu Char-
neckim za \$2, D-ru N. za \$3, S-ni
Łucyny Spičonak za \$2, S-ni J.
Gordon za \$2, S-ru J. Charnecka-
mu za \$2, Rt. Rev. Msgr. Ul. Sała-
viej za \$11, S-vu Budžkavym za
\$10, S-vu Drazdoŋskim za \$5, S-ru
J. Buko za \$2, S-vu St. Hrynkie-
vich za \$5, Spadarstvu J. Aŋsiej
za \$4, Spadarstvu V. M. Machnac
za \$2.

**

Italjancy ab movach tak kažuć:
Tedeski (Niemcy) majuć movu ka-
vali, Angielcy majuć movu hor-
saŋ, Italjancy majuć movu anio-
łaŋ.

**

Ab miłaści: “Nichto nia maje
bolšaj miłaści za tuju, jak chto
žycio svajo addaje za pryjacie-
laŋ svaich” (Joana 15, 13).

* * *

“Ci mahu sumnievacca ab isna-
vaŋniu piekła?” — U časie
francuskaj revolucyi, adzin z vo-
rahaŋ Ekklezii u Lyonie, z ździe-
kam zapytaŋsia uviaźnienaha
šviatara. “Ci ty jašče vieryš u
piekła?” — “Kali-b da hetaha ča-

su nia vieryŭ, adkazaŭ ťviatar, dyk ciapier uvieryŭ-by, hledziačy na vať bandytyzm. Piekła musić być, kab atrymali hodnuju zapła-tu za vaťyja bandyckija učynki". (Milot, bač. 210).

**

PRYKAZKI

Chto maje davierańnie da lu-dziej, toj cieťycca ich pryjańniaj. — Adnej charakternaj prykmie-taj durnych — častaja źmiena pa-hladaŭ. — Chto davolicca małym, nie ťmat patrabuje. — Maŭčańnie joť horadam dumki. — Nia mu-čy serca turbotaj ab tym, ťto mi-nuła, bo nia budzieť mieć času zaniacca tym, ťto pryjdzie. — A-biecańnie ťlachotnaha čaławieka joť manetaj z dobraha metalu. — Nie hladzi na taho, chto havora, ale ťluchaj jahonaj movy. — Uła-dar joť u paťťanie za svaju viedu, dabradziej, za svaje dobryja učyn-ki, a staryčok — za svoj wiek. — Akazija prychoďzić i chutka nie varočajecca. — Skupy jaťť ťkarb-nikam spadčańnikaŭ. — Zdabyvaj viedu: jana ciabie azdobić, kali ty bahaty, a budzie żyvić, kali ty biedny.

* * *

Ci viedajecie? U Indyi zrabili padlik ludnaťci. Za apoťniaje 10-cihodździe prybyło 78 miljonaŭ asobaŭ. Ciapier u Indyi joť 439, 233,000 Paťła Chinskaj kamuni-

ťtyčnaj Respubliki na druhim miescy na ťviecie. 14.5 pracentaŭ usiej ludzkaťci.

* * *

Dyrekcija, adnej z najboťťych u Japonii elektryčnych firmaŭ Toszuba u Tokio, padała viestku, ťto vypradukavali syntetyčnyja diamenty. Atrymali z grafitu i niklu pry temperatury 800 ťtupie-ni C. i nacisku 8,000 atmasfer. Jak katalizatara užyli germanium. Syntetyčnyja diamenty užo vyrab-lajuć u General Electric U. S. A. Pry temperatury 1,800 ťtupieni C. pry nacisku 6,000 atmasfer (1800 C raŭniajecca 3272 F.).

* * *

Na usim ťviecie joť kala 10 - 12 miljonaŭ ťlapych. Dva z paťa-vinaj miljonaŭ żyvie u Azii, z ča-ho dva miljony u Indyi. Na 100,000 prypadaje 400 ťlapych. ťlapych dziaćiej u Azii u 30 razoŭ boťej, jak u Eŭropie i u Amerycy. Pachod-zić heta ad niedakarmťlivańnia i z niedachopu lekarskaj apieki.

* * *

Na 50 miljonaŭ dziaćiej, kato-ryja rodziacca na usiej ziamnoj kuli — 12 miljonaŭ pamiraje u dziciačym vieku, 25 miljonaŭ nie dasiahajučy dazreťaťci. Z 1,000 pamierťťych u pierťťych miesiacach żyćcia 170 u Brazylji, 267 u Boli-vii, 185 u Indyi, 150 u Indonezii, 21 u Francyi.

Padpiska na hod 70 centaŭ, cana adnaho exemplara 15 c.

Vydaviec-Redaktar (Publisher-Editor) : Rev. Francis Cherniawski

---

Address: 164 Broadway, Fort Edward, New York, U.S.A.

Printed by The WHITERUTHENIAN PRESS * 452 South Ave., Syracuse 4, N. Y.
